

عنوان مقاله:

از شیوه‌های بیانی- بدیعی به مناسبات اجتماعی و انسانی با تکیه بر اسرارالتوحید ابوسعید ابوالخیر

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 24، شماره 85 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

ابوالقاسم رحیمی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

ریحانه صادقی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

خلاصه مقاله:

مناسبات اجتماعی و انسانی و تامل در چگونگی کاربرد این مناسبات، خواه در نمود هوشمندانه آن -آثار علمی- و خواه در نمود نه چندان آشکار آن -توصیه‌های اخلاقی- همواره و در طول زمان، مقولاتی قابل تامل و در خور پژوهش بوده‌اند. این مناسبات -به ویژه در جهان معاصر- با توجه به ویژگی‌های خاص این زمان (فردگرایی، خودبسندگی فردی، کم‌رنگ شدن روابط میان خانوادگی و...) از اهمیتی افزون‌تر برخوردار شده‌اند؛ برجستگی و اهمیت این مقوله از آن رو است که اگر در روزگار کنونی، فرد انسانی نسبت بدین مناسبات و چگونگی کاربرد آنها از دانایی لازم برخوردار نباشد با دشواری‌های بنیادی و اساسی در زندگی جمعی مواجه خواهد شد. از این رو، هر پژوهش در این حوزه- و به‌ویژه پژوهش‌های میان‌رشته‌ای- پژوهشی ارزشمند تلقی می‌شود و اهمیتی افزون‌تر می‌یابد؛ این در حالی است که متون ادبی- و در این‌جا متن صوفیانه اسرارالتوحید فی مقامات الشیخ ابی سعید ابی‌الخیر- به ویژه با توجه به مبتنی بودن آن بر حکایتی واقعی از جمله نمودگاه‌های همین مناسبات اجتماعی و انسانی است. پژوهش پیش رو، مبتنی بر رویکرد میان‌رشته‌ای در پی تبیین همین مناسبات از منظر کاربرد اجتماعی شگردهای بیانی- بدیعی است و بر آن است بازنماید که چگونه یک صوفی هوشمند -ابوسعید- از شیوه‌ها و شگردهای بیانی و بدیعی در راستای ایجاد مناسباتی هر چه بهتر و انسانی‌تر بهره می‌برد.

کلمات کلیدی:

جامعه، زیباشناسی، کاربردشناسی سخن، مناسبات انسانی، اسرارالتوحید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1185074>

